

Bit-ek és dan-ok világában

Első nekifutásra egymáshoz nem kapcsolódó fogalmak, valami illetve valaki mégis összeköti őket. 37 esztendő (ezt csak azért említem, mert a legtöbben nem gondolják ennyire), nagy nyugalommal viseli a KÉSZ-es terheket, és úgy gondolom az élet más területein is megfontoltság jellemzi. Eredményeiről, sportkarrierjéről a Kecskeméti KÉSZ Nap közönségprogramján szerezhettünk tudomást, ahol bemutatott tartott tanítványival. Berkes László a fejlesztés csapatát erősíti.

- 1998 szeptembere óta dolgozol a KÉSZ-nél. Ha jól tudom volt már korábban is kapcsolatod a céggel.

- 1989-ben pályázatot írt ki a KÉSZ egy új ingatlan-nyilvántartó program elkészítésére. Ezt a pályázatot megnyertem, a feladat elvégzéséig működött is a kapcsolat. 92-ben volt egy újabb közös próbálkozásunk, de nyolc hónap múlva ismét szétváltak útjaink. Majd két éve, a társaság első részlegeinek Kecskemétre településekor főállásban kezdtem el itt a munkát.

- Mi volt akkor és mi ma a feladatkerőd?

- A már tervben lévő integrált vállalatirányítási rendszer célra adaptálása volt az elsődleges feladatom, de a dolgozói létszám gyors növekedése a rendszergazdai teendőket is rám ruházta. Ez év január elsejétől a One World program támogató csoportjának tagjaként dolgozom.

- Napjainkban a számítástechnika ismerete és alkalmazása szinte már követelmény minden munkavállalótól. A te pályaválasztásod idején viszont nem volt „kötelező”, hogyan találtál erre a területre?

- Erősen matematika irányultságú voltam már gyerekkoromban. Gimnáziumban megyei matematika és fizika versenyeket nyertem, III. osztályban ötödik, IV.-ben harmadik lettem az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyen.

- Ha jól tudom az OKTV első 10 helyezettje automatikusan felvételt nyer bármely felsőoktatási intézménybe, ahol matematika a felvételi tárgya.

- Így igaz, én az ELTE matematikus szakán lettem elsőéves. Az egyetem elvégzése után hajszál híján, a tanári pályán kötöttem ki, de végül a programozás mellett döntöttem. Eddigi munkám során főként ügyviteli rendszerek működéséhez írtam programokat.

- Pedagógusi vénád azért más területen megnyilvánult, de itt már átépült a Dan-ok világába. Fekete öves, harmadik danos, ju jitsu mester vagy, jelenleg mintegy 100 tanítvány edzője. Hogyan kezdődik egy ilyen sportkarrier?

- Az én esetemben a judoval indult. Unokatestvérem vitt le először az edzőterembe 1979-ben, azelőtt nem sportoltam komolyan. Folyamatosan jártam az edzésekre, egészen addig, amíg meg nem kaptam a behívómat. Lentibe soroztak be, egy olyan lakatnyába, amely hosszú éveken át a büntető ezred állomáshelye volt. Bevonulásom éve volt az első, amikor előfelvétellek kerültek oda. Ott szolgált még a régi garnitúra néhány tagja, el lehet képzelni, mennyire örültek a „táposoknak”. Azt hiszem, az ez idő alatt kapott néhány pofon szilárdította meg az elhatározásomat, a harcművészetek folytatását illetően. Leszereléseim után Budapestre költöztem, itt sport-

oltam tovább. Akkoriban már több harcművészeti irányzat közül lehetett választani, engem az aikido érdekelt. A jelentkezés alkalmával felvilágosítottak, hogy első lépésként a ju-jitsu-t kell egy bizonyos szinten elsajátítanom. Két év ju jitsu után az aikido-t is elkezdtem, így a hét év napján edzettem. A két irányzat párhuzamos üzése sok energiámat emésztette fel, így amikor a feleségem - a kecskeméti Kertészeti Főiskola befejezése után - Pestre költözött, döntés elé kerültem. Vagy az egyik, vagy a másik, a kettő együtt nem megy. Maradt a ju jitsu

- Gondolom nehéz volt a választás. Mi volt a legfontosabb oka a döntésednek?

- Egyrészt a ju jitsu-ban magasabb öfokozattal rendelkezem - 1984 óta egyébként oktattam is - majd visszatérve Kecskemétre, saját „bázis” kialakítását kezdtem el. Akkor a sportág egyedüli képviselőjeként, bemutatókat szerveztem, próbáltam népszerűsíteni a sportágat. Az első bemutató után 6 fő jelentkezett, és a Szigma SE égíseze alatt megalakult az első szakosztály. Folyamatosan hirdettünk és a taglétszám is szépen emelkedett. Ma már közel 100 tanítványom van, 4 éves kortól az 50 évesig. Az edzések a Bányai

Gimnázium tornatermében folynak már 12 éve. Több mint három évig egy edzőtermet is béreltünk más karate stílusok képviselőivel együtt, de sajnos anyagi problémák miatt ez utóbbi lehetőség megszűnt. Ezt nagyon sajnálom, hiszen az ottani körülmények profi felkészülést tettek lehetővé.

- Milyen versenyeken veszték részt?

- Főként országos megmérettéseken, évente 5-6 alkalommal. Ilyenkor az adott öfokozathoz tartozó technika bemutatása, valamint küzdelem a versenyzők feladata. De nemcsak résztvevők vagyunk ezeken a versenyeken, rendszeresen rendezünk mi magunk is. - Az edzések vezénylése, bemutatók, versenyek szervezése, az övvizsgák irányítása, edzőtáborozások sok időt és energiát követelnek. Hogyan lehet összegyeztetni ennyire különböző dolgokat, mint a programozás és a harcművészet?

- Úgy gondolom ezek csak látszólag különböző dolgok. Tulajdonképpen nagyon sok a közös vonás, ezek megértése csak idő és tapasztalat kérdése. Mindkettőre igaz - s ez a legtöbb új dologgal így van - hogy amikor megismerkedünk vele, tanulni kezdjük, egy ismeretlen világ nyílik meg előttünk, csupa addig nem tapasztalt felfedezésre váró újdonsággal. Egy hosszú tanulási folyamat bizonyos szakaszában már-már azt hisszük mindent tudunk, de ahogy tovább haladunk rájö-

vünk, hogy mindig lesznek olyan problémák, amelyeket csak újabb ismeretek elsajátításával oldhatunk meg. Tudni kell a negatív tapasztalatainkat is javunkra fordítani. Ezzel a tudással egyfajta alázat alakul ki az emberben az általa végzett és képviselt dolgok iránt. Számomra mindkét dolog egyaránt fontos, és igyekszem é területeken a legtöbbet nyújtani.

- Eredményeidet tekintve az ország legjobbjai között vagy. Hol tartasz most?

- 1992-ben vizsgáztam fekete övre és egyben az első danra. Három évvel később a másodikra és újabb három év múlva a harmadikra. Akkor Magyarországon én voltam az első, aki itthon tett sikeres vizsgát erre a fokozatra. A ju jitsu szakirány vezetője Vlado Schmidt tízedik danos, hazánkban pedig Kelemen István bír a legmagasabb fokozattal, ötödik dannel.

- Mit kellett produkálni a harmadik danos vizsgán?

- A vizsga elméleti és gyakorlati részből állt. Egy, a sportágról írt dolgozat és egy oktató videofilm elkészítésén túl, technikákat és töréstechnikát kellett bemutatnom, valamint küzdelmet 19 ellenféllel. Elég kemény volt, nem véletlen, hogy a különböző fokozatok megszerzésére csak meghatározott idő elteltével lehet jelentkezni. A negyedik danra legközelebb 2002-ben kaphatok vizsgaengedélyt.

- Mi a sportág üzenete számodra és mi az, amit őt szeretnél adni a tanítványaidnak?

- A ju jitsu számomra a kitartásról szól. Itt csak hosszú évek kemény munkája hozhat eredményt, a pusztá fellángolás, az időszakos lelkesedés nem elég. Sajnos a tapasztalat azt mutatja, hogy kevés az olyan fiatal, aki elegendő elhivatottságot érez a sport iránt. Tiszta-ban vagyok azzal, hogy a mai világ nem az állandó értékeket állítja követendő példaként a gyerekek elé. Ezért igyekszem olyan légkört kialakítani az edzéseken, ahol a tanítványaim jól érzik magukat. Hiszem, hogy a napi edzőmunkát is könnyebb így teljesíteni. A gyerekek is tudják, hogy számomra mindenki egyformán értékes, eredményeiket képességeik szerint mérem.

- Gyermekeid közül lépett-e valamelyik a nyomdokaidba?

- Lányom, Lilla ugyan még csak 10 esztendő de már öt éve látogatja az edzőtermet. 13 éves Dávid fiam a teniszt választotta.

- Szeretnél - e változtatni a jövőben, vagy tovább járod a megkezdett utat? - Folytatom, amit elkezdtem, alkalmazkodva az állandóan változó körülményekhez. A munkám mellett marad a sport is, ami már életforma számomra. Szeretnék további fokozatokra vizsgázni, könyvet írni a ju jitsu-ról, és készíteni egy komolyabb oktatófilmet. Továbbra is betöltöm a Magyar Ju Jitsu Szövetség titkári tisztjét, és ellátom feladataimat a Harci Művészetek Bács-Kiskun Megyei Szövetségének tagjaként.